Lars Oskan-Henriksens tale ved Polen-demonstrationen

Taler
Lars Oskan-Henriksen
Forperson for Copenhagen Pride

Dato
15. august 2020

Sted
Richelieus Alle 12, 2900 Hellerup

Der er tidspunkter i historien, hvor man må standse op og tænke: Hvis jeg tier stille nu, vil jeg da kunne se mig selv og andre i øjnene og have et svar, jeg kan stå inde for, når jeg bliver spurgt: Hvorfor sagde du ikke fra? Hvorfor manede du ikke til handling? Hvorfor lod du uretten passere uden at tage de forfulgte i forsvar?

Jeg er af den generation, som voksede op med Martin Niemöllers digt fra 2. verdenskrig

Først kom de for at tage kommunisterne, men jeg protesterede ikke, jeg var jo ikke kommunist.
Da de kom for at arrestere fagforeningsmændene, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke fagforeningsmand.
Da de spærrede socialisterne inde, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke socialist.
Da de spærrede jøderne inde, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke jøde.
Da de kom efter mig, var der ikke flere tilbage til at protestere.

Og jeg har gentagne gange svoret, at det ikke skulle være min gravskrift. Når det var min tur, ville jeg være parat til at sige fra.

Desværre erkender vi ikke altid historien og dens alvor, før overgrebene og mordene HAR fundet sted, og vi må erkende, at vi endnu engang ikke formåede at forstå eller begribe omfanget af menneskets evne til at hade og finde på årsager til at skille nogen ud af fællesskabet og gøre os til syndebukke. Men som virkeligheden spiller sig ud i Polen i disse år, har ingen af os den undskyldning, at vi vidste det ikke. Og når vi står her i dag, er det blandt andet for at sikre, at INGEN kan påstå, at de overgreb, LGBTI+ mennesker udsættes for i Polen, dem vidste vi intet om!

For første gang siden 1930'erne ser vi i hjertet af Europa og midt i vores europæiske fællesskabsprojekt, at bestemte områder udråbes som fri for bestemte kategorier af medborgere. I 1930- og 40'erne udråbtes zoner som Juden Frei. I dag står der byskilte i en trediedel af det polske område med ordene LGBT free zones.

Jeg ville have læst hadlisten op for at oute dem – men den blev for lang og for omfattende.

Og den polske regering under højrenationalisten Duda støtter aktivt, under foregivende af at beskytte traditionelle polske værdier og familieformer og med støtte fra den katolske kirke i Polen, de neonazistiske, voldelige grupper, som bedriver organiseret, koordineret modstand mod LGBTI+ mennesker og pridebevægelsen.

Og strategien kender vi! Dehumanisering af mennesker, så man lettere kan retfærdiggøre at udslette dem. I 30'erne talte nazisterne mod den Internationale Jødedom og gjorde derigennem jødehadet mere acceptabelt, da det jo ikke var den enkelte jøde eller det jødiske individ, man havde noget imod, men den underliggende konspirationsteori ifølge hvilken, der fandtes en international jødisk sammensværgelse med det formål at undergrave og nedbryde nationalstaterne indefra. På helt tilsvarende vis tordner man i Polen ikke mod den enkelte LGBTI+-person, men erklærer sig som modstander af den såkaldte LGBTI+-ideologi – en selvopfunden tese om, at LGBTI+-personer i vores insisteren på at blive behandlet lige med andre borgere i virkeligheden bærer på en skjult dagsorden, som handler om at nedbryde de samfund, vi bor i.

Det er det, som gør sig gældende, når man kører rundt med de såkaldte hadbusser. Lastvogne med store skilte på siderne, som sætter lighedstegn mellem homoseksualitet og pædofili, som påstår, at LGBTI+-ideologerne har som sigte at lære børn at onanere, og med højttalere på taget opfordrer befolkningen til at tage sig i agt. Holde deres børn hjemme, og når der er pride i deres by, gå på gaden og bekæmpe den familiefjendtlige, kriminelle ideologi.

Og de følger opfordringen. Og organiserer sig. Og tager rundt, hvor folk fredeligt går på gaden i demonstrationer for Rownosci – det polske ord for pride, som rettelig betyder ligestilling. Og de er så indoktrinerede med tanken

om, at vores ligestilling betyder, at de må afgive deres privilegier, at de i tusindtal stiller op med sten, køller, brandbomber og knytnæver for at tæve og true os til underkastelse og tavshed.

Men det kan vi ikke være!

Tavse!

Vi skal – i Danmark – i Polen – overalt i Europas byer og i parlamentet i Bruxelles hæve vores stemmer mod uretten og for de værdier, vi siden 2. verdenskrigs folkedrab har bygget vores samfund på.

Vi skal tale om overgrebene, protestere mod overgrebene, kæmpe for demokratiet og stå fast på: at vi aldrig mere vil se et Europa, som nægter bestemte grupper rettigheder, fordi de er minoritet, og som udsletter mennesker begrundet i fordomme og had.

Vi skal tage hinanden i hånden. Række ud mod vore naboer. Kvæle haderne i kærlighed og elske mere, end DE hader. Forenes i stærkere fællesskaber, end de er i stand til at nedbryde. Vise omsorg, hvor de skaber frygt.

Det er kernen i pridebevægelsen. Det er kernen i vores europæiske projekt. At vi står fast på en grundlæggende respekt for det enkelte menneske og ser mennesker – ikke som grupper, men som individer.

Og at vi står sammen om at sige fra. Som Kommissionen gør, når vi lader pengestrømmen indstille, når vi ser fascismen stikke sit modbydelige ansigt frem. Ikke for at straffe, men for at vise – at vores fællesskab forpligter. Og når den polske regering svigter sine borgere, er vi et Europa, som stadig tæller polske LGBTI+-personer blandt vore, og som står fast på – at her – i det Europa, vi fælles har skabt. Her er der ikke blot PLADS til alle – her er alle skattede, værdsatte og med til at skabe det fællesskab, som bygger på vores respekt for hinandens forskellighed.

Derfor: Lad os sende et budskab om omsorg, kærlighed og respekt i dag. Lad vore polske LGBTI+-familie føle sig anerkendt og hørt. Og lad os stå fast på: at kærligheden vinder – og at vi vil vedblive med at protestere!

Vi er Polen – og Polen ER os!

Kilde
Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Demonstrationstale, Regnbuebevægelsen

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/lars-oskan-henriksens-tale-ved-polen-demonstrationen